

Rotterdamse leraren maken kennis met de Chinese cultuur

In Rotterdam staan speciale scholen waar nieuwkomers de Nederlandse taal en cultuur onderwezen krijgen. Docenten krijgen te maken met veel verschillende culturen en achtergronden waardoor er veel misverstanden bestaan over de achtergrond, omgangsvormen en taal en cultuur van hun leerlingen. Verhalenhuis Belvédère heeft samen met Wolfert College Fenmei Hu uitgenodigd om een middag te vertellen over de Chinese cultuur aan een groep van twintig leraren.

Chinese leerlingen staan er bekend om dat ze in de klas stil zijn en moeite hebben met de Nederlandse taal. Ook zijn hun ouders vaak niet aanwezig op ouderavonden en andere gelegenheden. Fenmei vertelde over het Chinese onderwijsstelsel waarbij de leerlingen veel respect tonen voor hun leraar. Een groot verschil met het Nederlandse onderwijsstelsel waarbij er meer ruimte is voor persoonlijke inbreng van de leerling. Ook de Nederlandse taal is vaak

lastig, de leerlingen vinden de Nederlandse werkwoordvervoegingen moeilijk, vooral om dat deze in de Chinese taal niet bestaan.

Naast het geven van praktische handvatten om Chinese leerlingen te snappen, kregen de leraren ook een basis van de Chinese taal mee

en leerden zij tot tien tellen. Al met al heeft de middag geholpen met meer begrip te krijgen voor de Chinese cultuur.

Joran Koster, educatie Verhalenhuis Belvédère

40 jaar Shanghai-Rotterdam zusterschap

Voormalig burgemeester André van der Louw en Zhong Min, destijds voorzitter van het stedelijk revolutionair comité van Shanghai, ondertekenden op 23 november 1979 in het Rotterdamse Stadhuis een verdrag voor samenwerking op het gebied van handel, industrie, wetenschap en cultuur.

Nu, 40 jaar later, zal burgemeester Aboutaleb van 11 tot en met 14 juni een economische handelsmissie begeleiden naar Shanghai met bedrijven die of al samenwerken met China of die intenties hebben om samen te werken. Tijdens deze missie worden contacten gemaakt en relaties aangegaan, maar wordt ook vooral het 40-jarige zusterschap gevierd en versterkt.

The Yellow Heart Foodguide

Review Pho

Mijn schoonfamilie is Vietnamees-Chinees, dus ik kan zeggen dat ik wel ongeveer weet hoe echt Vietnamees eten moet smaken. Toen mijn man en ik nog geen kinderen hadden, reden we wel eens zomaar in het weekend naar Parijs om lekker Vietnamees te eten. De Pho (beefbouillon noodlesoep) daar is zo lekker en goedkoop, dat we het soms als ontbijt, lunch én avondeten aten. Tussendoor werkten we dan nog eens een Vietnamees broodje Bahn Mi naar binnen.

Die tijden zijn voorbij want we hebben in Rotterdam tegenwoordig genoeg Vietnamees restaurantjes (en met kleine kinderen zijn zulke uitstapjes een fantasie geworden). Een van de eerste restaurants was Pho. Ik ging er natuurlijk al snel proeven. De kwaliteit schommelde, maar de laatste tijd is het zeer constant. De soepen zijn smakelijk en rijkelijk gevuld, de eipannenkoek (zo noemen wij het) is heel krokant met een goedgevulde vlees- garnalenvulling. Een nieuwe ontdekking in het menu is buikspek

The Yellow Heart 炎心黄 Mijn persoonlijke mening over Aziatisch (Chinees) eten in Rotterdam

Space101

Space101 is een kleine projectruimte die de Chinese cultuur toont via persoonlijke verhalen en projecten. Via 101voor010 open ik mijn wereld voor iedereen die geïnteresseerd is in kunst, cultuur en eten. Als beeldend kunstenaar ben ik ook sociaal maatschappelijk betrokken, dus berichten vanuit deze hoek zullen eveneens regelmatig een plek krijgen in 101voor010.

Fenmei (fenmei@space101.nl)

Poetry International 2019 vindt dit jaar plaats van 13 tot en met 16 juni. Op 15 juni om 20.20 uur zal in de Jurriaanse zaal (de Doelen) de Chinese dichteres Zheng Xiaiqiong (1980) een lezing geven.

“Toen Zheng Xiaiqiong in 2007 vanuit het niets de Chinese Liqun Literature Award won was haar naam in één klap gevestigd. Weinigen kenden haar werk, met name omdat ze als zogenaamde ‘migrantarbeider’ nauwelijks contact had met de literaire wereld. Haar achtergrond als migrantarbeider is sterk zichtbaar in haar werk. En het is juist die sociaal-maatschappelijke thematiek die beelden ontleent aan de wereld van arbeid en industrie, in combinatie met een groot gevoel voor esthetiek wat haar werk zo kenmerkt. Haar gedichten laten zien hoe de enorme industrie de mens zelf tot onderdeel van de machinerie maakt: naamloos, een nummer aan een lopende band, zonder rechten.” (bron Poetry International)

Zheng